

Table 1. SWOT-analysis' matrix

Strength Low salary and benefits overheads Quick to respond to market changes No hierarchy means quick decision making	Weakness Existing workload too great Project planning non existent Missing expertise in some areas
Opportunity Need to increase market share Could convert existing products for new market	Threat Contractors have little loyalty Larger competitors traditionally get majority market share Cost of technology investment

List of references:

1. Беляев В.И. Маркетинг: основы теории и практики: учебник / В.И. Беляев. – М.: КНОРУС, 2005. – 672 с.
2. Виханский А.И. Менеджмент: учебник / О.С. Виханский, А.И. Наумов. – 4-е изд., перераб. и доп. – М.: Экономистъ, 2006. – 670 с.
3. Electronic resource. – Mode access: http://www.infowave.ru/publications/2marketolog/2003_kp_adviser/swot-analysis

Койбічук В.В.

Українська академія банківської справи Національного банку України, м. Суми
**КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ЯК НАУКОВЕ ПІДҐРУНТЯ
В УПРАВЛІННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКУ**

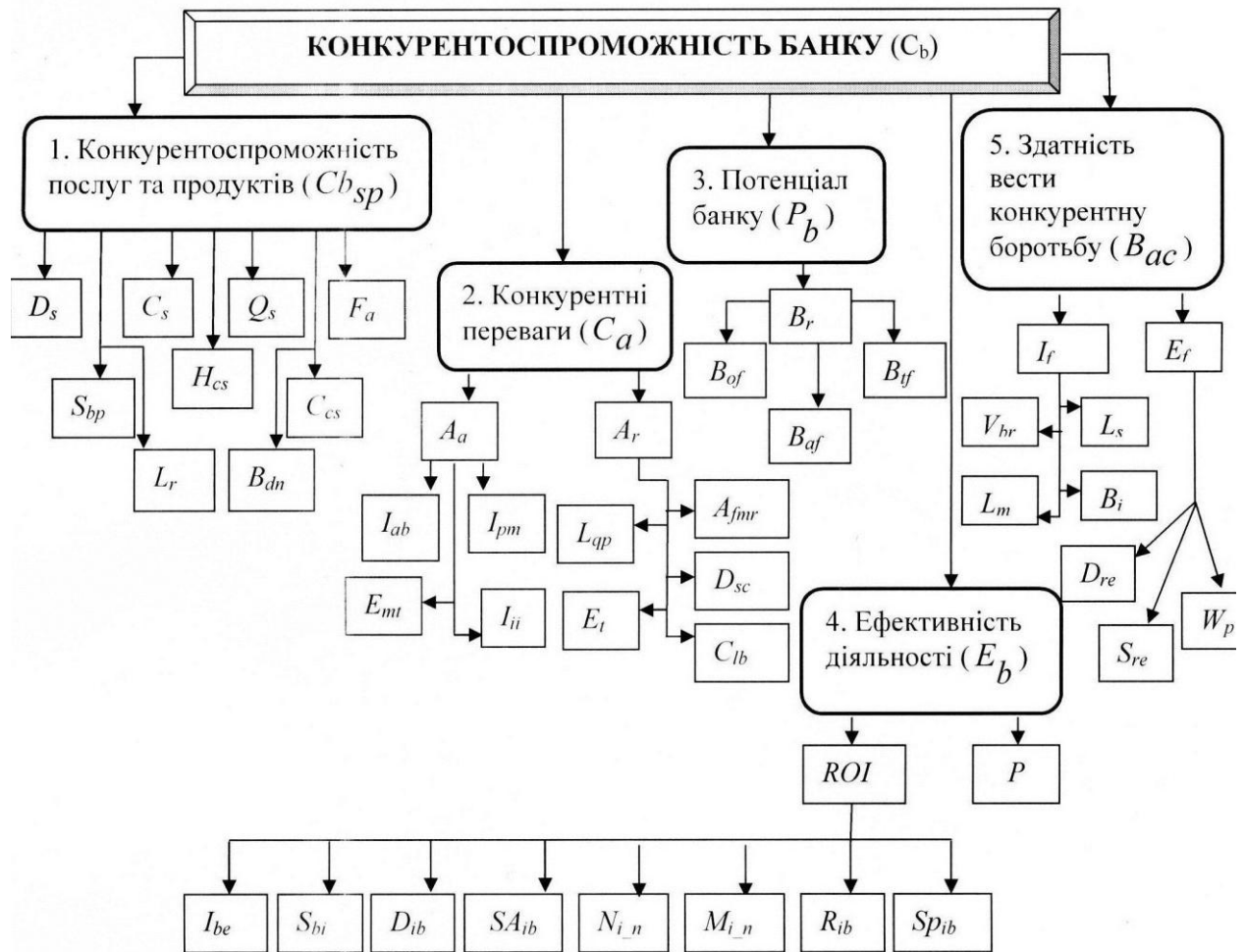
Банківська система як складова фінансової системи будь-якої країни відіграє вирішальну роль у її економічному розвитку, виконує важливі макроекономічні функції, які пов'язані з діяльністю у фінансовому секторі і забезпеченням безперервного функціонування системи розрахунків в народному господарстві.

Невирішеними актуальними та важливими питаннями на сьогодні є оцінка рівня конкурентоспроможності банків та побудова концептуальної моделі конкурентоспроможності банку. Необхідно розробити таку концептуально-структурну модель, яка являтиме собою теоретичні засади поняття "конкурентоспроможність банку" та виступатиме науковим підґрунтям для формування управлінського рішення щодо конкурентоспроможності банків, вказуватиме способи вдосконалення менеджменту банківської діяльності.

Концептуальне моделювання соціально-економічного об'єкту (банку) полягає у формуванні структури об'єкту, виявленні його найсуттєвіших рис та властивостей, дослідженні взаємозв'язків між його елементами. Аналізуючи роботи щодо визначення поняття "конкурентоспроможність банку", запропонуємо два напрямки визначення: 1) з точки зору економістів [1; 2]; 2) з точки зору кібернетиків [3; 4].

Узагальнюючи вищезазначені підходи, на основі всебічного теоретичного аналізу існуючих визначень терміну "конкурентоспроможності банку" побудуємо структурно-концептуальну модель конкурентоспроможності банку (рис. 1) та запропонуємо наступне уточнення. **Конкурентоспроможність банку** – це комплексний, динамічний показник порівняльного рівня розвитку критеріїв

його діяльності, в тому числі конкурентоспроможності послуг, які він надає, і відображає ефективність прийняття управлінських рішень керівництва банку та ефективність діяльності банку в цілому.

Рис. 1. Концептуально-структурна модель конкурентоспроможності банку: D_s – ступень та рівень задоволення клієнтів послугою; C_s – вартість надання послуги; Q_s – якість послуги; F_a – особливості обліку; S_{bp} – одиничність виробництва певного банківського продукту; H_{cs} – високий ступінь конфіденційності отримання послуги; C_{cs} – комплексність споживання послуг клієнтами; L_r – широта асортименту; B_{dn} – розгалуженість збутової мережі; A_a – "переваги в умінні"; A_r – "переваги в ресурсах"; I_{ab} – інноваційні послуги банку; I_{pm} – досвід у керівництві проектами; E_{mt} – ефективне використання інструментів маркетингу; I_{ii} – здійснення ініціативної, зацікавленої діяльності у всіх галузях банківської діяльності; L_{qp} – рівень кваліфікації персоналу; A_{fm} – доступ до фінансових і матеріальних ресурсів; E_t – ефективне використання технологій; D_{sc} – розвинена система співробітництва (D_{sc}); C_{lb} – зручність розташування банку; B_r – банківські ресурси; B_{of} – власні кошти банку, B_{af} – залучені кошти банку. B_{if} – цільові фінансові кошти банку; P – прибуток банку; ROI – рентабельність банку; I_{be} – питома вага і рівень доходів банку стосовно власного капіталу; S_{bi} – стабільність доходів банку за минулі періоди; D_{ib} – аналіз виконання фінансових планів; SA_{ib} – співвідношення процентних і непроцентних доходів; $N_{i,n}$ – чистий процентний і непроцентний дохід; $M_{i,n}$ – чиста процентна і непроцентна маржа; R_{ib} – частка доходів, що носять випадковий характер виникнення; Sp_{ib} – частка спекулятивних доходів; I_f – внутрішні фактори; E_f – зовнішні фактори; V_{br} – бсяг банківських ресурсів; L_m – рівень менеджменту; L_s – рівень кваліфікації персоналу; B_i – критерій іміджу банку; D_{re} – розвиток реального сектора економіки регіону; W_p – добробут населення; S_{re} – результати державного регулювання економіки країни.

Висновок. Розроблена концептуальна модель являє собою систематизовані теоретичні засади та підґрунтя для наукового формування управлінського рішення щодо конкурентоспроможності банків; призначена для подальшої побудови економіко-математичної моделі та аналізу станів банківських процесів, прогнозування їх подальшого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Портер М.Э. Конкуренция: пер. с англ. / М.Э. Портер. – М.: Вильямс, 2010. – 592 с.
2. Маркетинг: учебник для вузов / [Н.Д. Эриашвили, К. Ховард, Ю.А. Цыпкин и др.]. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – С. 122.
3. Єпіфанов А.О. Науково-методичні підходи до оцінки рівня конкуренції в банківській системі / А.О. Єпіфанов, А.С. Ярошенко // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: зб. наук. праць / Державний вищий навчальний заклад "Українська академія банківської справи Національного банку України". – Суми: ДВНЗ "УАБС НБУ", 2011. – Вип. 31. – 381 с.
4. Іванов Ю.Б. Конкурентні переваги підприємства: оцінка формування та розвиток: монографія / Ю.Б. Іванов, П.А. Орлов, О.Ю. Іванова. – Х.: ІНЖЕК, 2008. – С. 38.

Кузьо Н.Є., Трофимчук Н.Ю.

Національний університет «Львівська політехніка», Україна

ВИКОРИСТАННЯ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ ЛОГІСТИЧНИХ РІШЕНЬ

Ефективність впровадження логістичної концепції у діяльність підприємств полягає у прискоренні матеріальних потоків та зниженні загальних витрат на виробництво і збут продукції. Такий результат стає можливим при практичному застосуванні інструментарію логістичної оптимізації управління виробничими та трансферними процесами. До відповідного інструментарію відносять традиційні прийоми та спеціальні методи прийняття оптимальних логістичних рішень стосовно об'єктів логістичної системи. Загальним для всіх використовуваних методів і прийомів є те, що вони не повинні суперечити базовим характеристикам концепції логістики – мисленню системними категоріями, категоріями повних витрат, корисності (вартості), ефективності та обслуговування [2]. Проте отримане формальне рішення логістичної задачі може мати ряд недоліків, зокрема викликаних втратою актуальності інформації для тактичного планування, обробленням часто обмежених обсягів інформації, отриманням субоптимальних розв'язків з причини нехтування зовнішніх зв'язків тощо. Тому для підвищення обґрунтування логістичних рішень доцільно використовувати моделі лінійного і нелінійного програмування, сіткового планування та управління, балансові, імітаційні, масового обслуговування тощо. Побудова економіко-математичної моделі включає:

- 1) вибір певної кількості змінних величин для формалізації моделі об'єкта;
- 2) інформаційну базу даних;
- 3) відображення взаємозв'язків, що характеризують об'єкт, у вигляді рівнянь та нерівностей;